

"ДОМАШНАТА ВОЙНА Е ПОРАДИ ГРЕХОВЕТЕ"

Откъдето е източникът на греха, оттам е и бичът на наказанието. Давид въвел в дома си чужда агница, убивайки нейния пастир, и агнецът от собствения му дом въстанал против него. Той внесъл раздор в чуждия дом, и в собствения му дом се надигнала война срещу него. Задето убил Урий и отнел жена му, против Давид въстанал родният му син.

И днес мнозина водят войни в домовете си: един с жена си, друг го обсажда синът му, един търпи неприятности от брат си, друг – от слуги. Всеки се мъчи, сражава се, причинява войни и бива поразяван от войни. Но никой не се замисля дали щяха да израстат в дома му тръни и бурени, ако сам не беше посял грехове, дали ако сам не беше възпламенил греховни искри, домът му щеше да пламне.

Божественото Писание свидетелства, че бедствията в живота ни са плод на греховете ни и че Бог назначава за изпълнители на наказанието на грешника неговите близки. Жена ти воюва с тебе, посреща те на входа като разярен звяр, наостря езика си като меч? Жалко е, че твоята помощница ти е станала противник, но изследвай сам себе си, да не би в младостта си да си замислял нещо против някоя и сега собствената ти жена да лекува чуждата рана. Жена ти може да не знае това, но Бог – Лечителят знае.

Божественото Писание свидетелства, че злата жена е бич за греховете ни. То казва, че зла жена се дава на грешен мъж (Сир. 26:3-9). Давид, който е гонен от своя син Авесалом заради беззаконната му връзка, свидетелства, че нападенията от децата също са наказание за греховете. Книга Съдии свидетелства, че и братя воюват срещу братя заради грехове. Когато брат те напада, недей да сплетничиш срещу него, а по-добре се вгледай в себе си, за да изследваш добре заради какви грехове брат ти се е превърнал в твой враг.

Но какво да говорим за домашните раздори, щом и собственото ни тяло, което ни е най-близко и скъпо, враждува против нас когато съгрешаваме, като ни отмъщава с болести и страдания. Робуващото тяло наказва властващата душа, когато тя съгрешава не защото то иска, а защото така му е заповядано. За това свидетелства Христос, Който казва на изцеления разслаблен: *"ето, ти оздравя; недей греши вече, за да те не споleti нещо по-лошо"* (Йоан 5:14).

И така, като знаем, че домашните раздори с роднини и повечето от заболяванията се дължат на греховете, нека изтребваме източника на злото – греха.

Автор: Св. Йоан Златоуст

ЖИТИЯ НА СВЕТИИ ЗА 10.03.2015

На 10.03.2015 отбелязваме паметта на:

Св. мчци Кодрат, Киприан, Дионисий, Анект, Павел, Крискент и други пострадали с тях

Страдание на Св.мчциКодрат, Киприан, Дионисий, Анект, Павел, Крискент и други пострадали с тях

[СТРАДАНИЕ НА СВЕТИТЕ МЪЧЕНИЦИ КОДРАТ, КИПРИАН, ДИОНИСИЙ, АНЕКТ, ПАВЕЛ, КРИСКЕНТ И ДРУГИТЕ С ТЯХ - 10032015](#)Св. мчци Кодрат, Киприан, Дионисий, Анект, Павел, Крискент и други пострадали с тях

ИЗ "СВ. ЕВАНГЕЛИЕ ОТ МАТЕЯ"

ИЗКУШЕНИЕТО В ПУСТИНЯТА (Мат. 4: 1-11)

1. Тогава Иисус биде отведен от Духа в пустинята, за да бъде изкушен от дявола,
2. и, като пости четирийсет дена и четирийсет нощи, най-сетне огладня.
3. И приближи се до Него изкушителят м рече: ако си Син Божий, кажи, тия камъни да станат на хлябове.
4. А Той му отговори и рече: писано е: “не само с хляб ще живее човек, а с всяко слово, което излиза от Божи уст”.
5. Тогава дяволът Го завежда в светия град и Го поставя на храмовата стряха,
6. и Му казва: ако си Син Божий, хвърли се долу, защото писано е: “на Ангелите Си ще заповяда за Тебе, и на ръце ще Те понесат, да не би никак да препънеш о камък ногата Си”.
7. Иисус му рече: писано е също: “няма да изкусиш Господа, Бога твоего”.
8. Пак Го завежда дяволът на твърде висока планина и Му показва всички царства на света и тяхната слава,
9. и Му дума: всичко това ще Ти дам, ако паднеш и ми се поклониш.
10. Тогава Иисус му казва: махни се от Мене, сатана! защото писано е: “Господу, Богу твоему, ще се поклониш и Нему одному ще служиш”.
11. Тогава дяволът Го оставя, и ето. Ангели дойдоха и Му служеха.

УДОВОЛСТВИЕТО ОТ ЛЕКИЯ СТОМАХ

“
Н
а
т
ю
р
морт с маргаритки “,
Сергей Понашенко,
1995 г.

Когато човек не се въздържа, носи в тялото си цели складове. Докато, когато се въздържа и яде това, което му е необходимо, организмът му го изразходва и не трупа нищо.

Разнообразието от храни разширява стомаха и възбужда апетит, но причинява разслабление и плътско разпалване. Ако на масата има само едно ястие и то не е много вкусно, човек може и да не го изяде цялото, или ако е вкусно и се полакоми, може да хапне малко свръх мярката. Ако обаче има риба, супа, картофи, сирене, яйца, салатата, плод, десерт, тогава има желание да изяде всичко и гледа за още. Апетитът поглъща всичко, защото едното ястие подбужда към другото. Какво нещо е човекът – не може да понесе и една дума напъряко – не може да понася този, не може да понася онзи. А горкият стомах, каквото му хвърлим – понася. Питали ли сме го дали му понася? Тоест, стомахът, който няма разум, ни изпреварва в добродетелта и полага усилия да понася всичко. А ако единият вид храна не е съвместим с другия, когато влязат заедно вътре, започват да се карат. И тогава какво да прави и той, горкият? След това, защо ти е тежко на стомаха?...

– Отче, как можеш да пречупиш навика да ядеш много?

– Нужно е малко спирачка. Лиши се от нещо, което ти харесва, за да не отваряш апетита си, защото малко по малко плевникът расте 10 . След това стомахът, лошият “митар”, както казва авва Макарий, постоянно иска. Чувстваш удоволствие от яденето, обаче после искаш да поспиш и не можеш нищо да свършиш. Ако ядеш само по един вид храна, това помага да се възпре апетитът.

– Отче, ако има разнообразни храни, но в малки количества, пак ли съществува същата опасност?

– Е, същата опасност е, но партиите са малки и не могат да съставят правителство!... Когато има голямо разнообразие, все едно че се събират много... политически партии в стомаха и едната партия дразни другата, счепкват се помежду си, бият се и ни става тежко на стомаха...

Приятното усещане от лекото ядене е по-силно от удоволствието, което доставят най-хубавите

ястия. Когато като малък отивах в гората и изяждах само парче кравай, о, нищо повече не исках! И най-хубавите ястия не можеха да заместят онази духовна наслада, която чувствах. Но правех това с радост. Много хора обаче не са могли да почувстват удоволствието от лекия стомах. Когато ядат нещо вкусно, отначало чувстват някаква наслада, а след това идва чревоугодие, лакомията, ядат по много и особено когато са възрастни, чувстват тежест, и така се лишават от удоволствието на лекия стомах.

Автор: Св. Паусий Светогорец

Източник: За семейния живот, Слова- том 4

ЖИТИЯ НА СВЕТИИ ЗА 09.03.2015

На 09.03.2015 отбелязваме паметта на:

Св. четиредесет мци, пострадали в Севастия

Житие на Св.четиредесет мци, пострадали в Севастия

[ЖИТИЕ НА СВЕТИ ЧЕТИРЕДЕСЕТ МЪЧЕНИЦИ, ПОСТРАДАЛИ В СЕВАСТИЯ - 09032015](#) Житие на Св.четиредесет мци, пострадали в Севастия

ИЗЛЕЗЕ НОВ БРОЙ НА ЕНОРИЙСКИ ЛИСТ "БЛАГОВЕСТИЕ"

Излезе нов брой 180 на Енорийски лист "Благовестие". Може да го намерите по-долу

[Енорийски лист Благовестие брой 180](#)

ЖИТИЯ НА СВЕТИИ ЗА 08.03.2015

На 08.03.2015 отбелязваме паметта на:

Св. преп. Теофилакт, еп. Никомидийски

Житие на Св.преп. Теофилакт, еп. Никомидийски

[ЖИТИЕ НА СВ. ПРЕПОДОБНИ ТЕОФИЛАКТ, ЕПИСКОП НИКОДИМИЙСКИ - 08032015](#) Житие на Св.преп. Теофилакт, еп. Никомидийски

2 НЕДЕЛЯ НА ВЕЛИКИЯ ПОСТ

След няколко дни Той пак влезе в Капернаум; и се разчу, че е в една къща.

Тозчас се събраха мнозина, тъй че и пред вратата не можеха да се поберат; и Той им проповядваше словото. И дойдоха при Него с един разслабен, когото носеха четворица. И като не можеха да се приблизят до Него поради навалищата, разкриха и пробиха покрива на къщата, дето се намираше Той, и спуснаха одъра, на който лежеше разслабеният.

Като видя вярата им, Иисус каза на разслабения: чедо, прощават ти се греховете. Там седяха някои от книжниците и размишляваха в сърцата си: какво тъй богохулствува Тоя? Кой може да прощава грехове, освен един Бог?

Иисус, веднага като узна с духа Си, че размишляват тъй в себе си, рече им: що размишлявате това в сърцата си?

Кое е по-лесно да кажа на разслабения: прощават ти се греховете ли, или да кажа: стани, вземи си одъра и ходи?

Но за да знаете, че Син Човеческий има власт на земята да прощава грехове (казва на разслабения): тебе казвам: стани, вземи си одъра и върви у дома си.

Той веднага стана и, като взе одъра си, излезе пред всички, тъй че всички се чудеа и славеха Бога, като казваха: никога такова нещо не сме виждали.

(Марк 2:1-12)

ДУХОВНИТЕ СТРАСТИ СА ПО-ОПАСНИ

ОТ ТЕЛЕСНИТЕ

Трябва да внимаваме, да не се отчайваме, да държим ума си буден спрямо духовните страсти. Те са по-опасни от телесните – защото не можеш лесно да ги разбереш и усетиш как се прокрадват в теб, но и защото много добре умеят да се дегизират.

Св. Ефрем Сириец казва по този повод:

„Лошите навици ме оплитат като мрежи, и аз се радвам, че съм свързан. Врагът ежедневно обновява възшетата си, понеже вижда колко се радвам на разнообразието им.“

Това е лукавството на дявола – да разкрасява нашите страсти, да ги дегизира.

Когато Мария помазала Иисусовите нозе с драгоценно миро, Юда не казал: „Аз съм скъперник!“, а:

„Защо е това прахосване на миро да се мият нозете на Христос, вместо да се продаде и парите да се раздадат на бедните?!“ (срвн. Йоан 12:5).

Този, който след това продал Христос.

Невероятно талантиливи сме да маскираме нашата окаяност в добродетели. Когато някой осъжда някого, не казва: „Превърнах се в съдник!“, а: „Аз съм за истината, истината е над всичко и това, което казвам за другия, е в името на истината!“. И отваря ров за другия, като е готов да го бутне в него, вярвайки, че служи на истината. И когато осъжда, не си помисля, че Сам Бог не осъжда. Св. Писание казва, че Отец предаде целия съд на Сина (срвн. Йоан 5:22). Бог Отец оставил съда на Христос, а Христос казва: „... не дойдох да съдя, а да спася света...“ (Йоан 12:47).

Бог не съди, Христос не съди.

Не е нужно да си мъдрец философ, за да разбереш, че ти, който съдиш, вместо Христос, се превръщаш в антихрист!

И се запътваш към ада, без да ти е нужно нещо повече.

Винаги ни харесва истината, когато тя засяга другите.

Искаме ли обаче другият да я разкрие, когато тя засяга нас?

Истината за нас, които харесваме истината?!...

Затова да внимаваме в духовни страсти. Колкото по-висша е душата от тялото, толкова по-тежки са душевните и духовните страсти от телесните.

Избягваме блудството.

Добре правим.

Знаете ли обаче кое друго блудство е по-ужасно?

Израил бил поробен от враговете, завоевателите измъчвали евреите и един пророк се молил – „Боже, спаси народа си от враговете му!“, но Бог му казал: „Спри да се молиш за този народ. Защото те блудстваха!“.

Какво е това блудство на целия народ? Те тръгнали след други богове и оставиха Мене.

За това духовно блудство цял един народ бил поробен.

Да слушаме слова на еретици, да четем еретически книги е именно такава блудство. Човекът,

който не е християнин, може да блудства поради незнание, но християнинът, който чете индуски и будистки книги, за да намери спасителна истина, знае Кого оставя и накъде отива. Ще четем и от тези книги, за да задоволим нашето знание. Но не и за да търсим начини за спасение в тях...

Из":Умеем да маскираме своите страсти"

Автор: *Старец Никон Светогорец*

Източник: *pravoslavie.bg*

МОЛИТВА ПРЕДИ ИЗПОВЕД

Господи, Боже всемогъщи, пред Тебе ще изповядам всичките си грехове и моите лоши дела - всичко лошо, което съм изговорил, извършил и помислил, било с дума или с дело или с мисъл; всичко, което си спомням или не си спомням, което съм съгрешил съзнателно или несъзнателно, по принуда или без принуда, насън или наяве, всички лоши клетви, лъжи и нечестиви мисли, суетност и празнословие, които съм проявил когато и да било, както и всичко излишно и лошо, извършено при ядене, пиене и греховно лежане.

Моля Ти се, Господи Боже мой, благоволи да ми дадеш живот и милост, за да не бъда и аз посрамен пред Твоите очи, а да се разкая още на този свят за греховете си и да мога да получа прошка заради достойно покаяние според твоята щедрост.

Господи, Владетелю на всичко, Света Троице, всемогъщи Боже, бъди ми помощник, дай ми сила, мъдрост, благочестив размисъл и добра воля, за да Ти служа с истинска вяра.

Господи, Ти Сам дойде на тоя свят, за да избавиш грешниците, Бъди ми спасител и ме избави. Господи Боже, Сине Божий, Ти, Който си милостив, направи с мене, Твоя раб, както Ти желаш, както е угодно на Тебе. О, Боже, благоволи да помогнеш на Твоя раб!

Само Ти, Господи, знаеш, какви са моите беди. На твоята милост аз предавам моето сърце, моята мисъл, моята обич, моя живот и моите грехове. Бъди снисходителен към моите думи и към моите дела.

Господи, прояви докрай милостта Си към мене, Твоя грешен раб, и ме избави, Господи, от всяко зло сега и всякога и вовеки!

На нашия Бог да бъде слава непрестанно, сега и всякога! Амин!

Автор: Св. Климент Охридски
